

T

TERMINAALI

E Minaali

JOULUKUUN 19, 1991

SUOMEN SUURIN NAISTENLEHTI

NUMERO 4

Hau!!!

Ah, tätä niin ihanaa ja kylmää talven alkua. Nyt kun luontokkin on kerta muuttumassa kalseemaksi, niin päätimme mekin Terminaalin toimituksessa hieman muultaa tylliä. Kukin lukija olkoon sitten omaa mielipuoltansa tylin suunnasta. Tarkoitus oli, että kiltamme ihanat (minä mukaan lukien) ja kauniit naissukupuolen edustajat ainakin puoleksi tekisivät tämän numeron. Ja kyllähän me hommassa mielestämme onnistuimme. Teknisessä työssä me tottakai käymme hävyläästi hyväksemme rodun heikompaa osapuolta elikkä sitä vartenhan miehet ovat olemassa, että he tekevät kaiken likaisen työn. Naisetahan on luotu ajattelemaan ja johtamaan tätä maailmaa. Näkeehän sen ettei maapallolla ole juuri mitään muuta kuin kurjuutta ja sotia, koska miehet ovat päässeet nappeja paineleemaan. Ei muuta kuin Suomellekin naispresidentti ja menoks... (ja killallekin naispuheenjohtaja ja Olli sihteeriksi...) Niin, mutta täytyy kyllä myöntää, että ilman teitä miehet täällä oleminen olisi paljon tylsepää. Meinaan vaan, että kenelle muulle me voisimme yhtä paljon pottuilla ja saada siitä niin paljon huvia??? Sihteeriköllemme voisim ystäväillisesti ilmoittaa, että Alppila on Rajakylästä katsottuna etelässä.

Ja te fuckshit!!! Ettekö te voineet sen vertaa ajatella nokkaanne pitemmälle, että olisitte antaneet muutaman paremman osapuolen edustajan liittyä kiltaamme pitämään yllä HYVÄÄ mainettamme! Miten me nyt turvaamme tulevaisuutemme, kun ei ole ketä kouluttaa? Mitäpä jos yritysitsitte edes jotenkin korvata tämän suuren puutteen ja ottaisitte kynän kauhiiseen (= karvaiseen) kätoseenne ja skriivaisitte jutun, aiheettoman tai asiallisen, seuraavaan kiltalehteen. Toivottavasti ensi vuosi on sitten huomattavasti parempi ja valoisampi. Kuulostakaan epätoivoiselta? Siltä tämä kyllä tuntuukin. Miesten aivoihin (mihin?) kun on

niin vaikeaa saada järkeä mahtumaan. Ehkä joskus...

Tulpa tässä eräänä päivänä minullekin kirje, joka sisälti kyselyn. Aiheena oli mm. opiskelijoiden ja luennoitsijoiden suhtautuminen naispuolisille opiskelijoihin. Voisiko enää asiallisempaa aihetta tutkimuksensa kotheeksi valita, vaikka tosin sen tekijä olikin humaani. Tai ehkä sittenkin olisi eräs asiallisempi aihe. Kaikille miespuolisille voisimme lähetää mielipidekyselyn keksityn miespuolisen henkilön nimissä ja tulosten perusteella voisimme sitten heittää naisille vaaralliset tyyppit ulos yliopistosta. Kysymykset voisivat olla vaikkapa seuraavalaisia: Mitä teet, jos nainen antaa sinulle toimeksiannon? Jos vastaus tähän on "En tiedä, koska en tiedä sanaa toimeksianto.", niin siinäpä meillä vasta lupaava orjanalku.

Niin, nyt kyllä alkaa jo taas tuntua siltä, että on aika siirtyä alakupilan puolle virkistämään henkistä puolta. Onhan siihen jo aiheuttakin tällaisen "suuren" urakan jälkeen. Töitä tässä on ihan toisissaan tehty ja varmasti itse kukin tulee vielä aikanaan huomaamaan, että delegointinen eli hommien siirtäminen muiden vastuulle on rankkaa ja hyvää suostuttelutaitoa vaativaa hommaa. Jotta hassua syssyä toivottaen

vt.päätoimittaja

Kultsibuldoggi

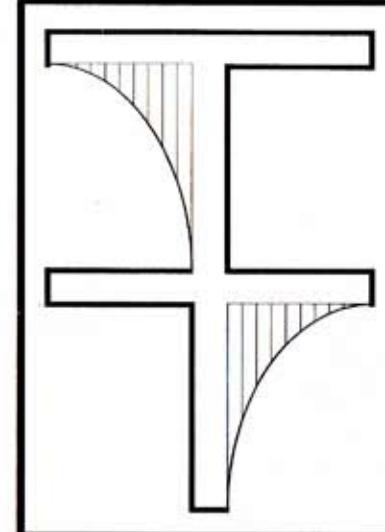
alias

Ulla

P.S. Miksi Jumala loi miehen ennen naista?
- No täytyihän hänen ensin harjoitella!!
:-)

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Vt. päätoimittaja äimistelee ensimäisen kokoillan sadun kanssa
- 4 P.J:n palsta
- 5 Lakinlaskijaiset Raahelaisten tapaan
- 6 Teekkarityön saunailta
- 7 Rotuoppi FEM
- 8 Pökköpallo
- 9 Kaljan makua
- 13 Lauantai-illan humuaa
- 14 Soopan reissu Kebnekaiselle
- 16 Kukkaset toukokuun...
- 18 Omia turinoita
- 19 Edariin...
- 20 Lärvit?
- 22 Ja lopuksi hieman sensuurista...

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-änenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Vt.päätoimittaja: Ulla Elsilä
Art director: Juha Kokkonen
Sensuurilautakunta: Vesa Timonen
Toimituksen sihteerikö: Harri Annala

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritellyä osittaisista kopiointia opetustarkoituksiin.
Tämäkin numero on lopäissyt sensuurilautakunnan käsittelyyn.
Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PJ:N PALSTA

Koska tästä juttua ei kuitenkaan kukaan lue, joss se on joiain asiallista, kirjailen tänne sitten muutamia poimintoja Alkorytmin (Hesan tietoteekkarien kiltalehti) numerosta 6/91, jutusta "Käytännön venättä matkailijalle, osa I", ilman lupaa tieteenkin, koska sellaista ei ole kukaan kysynyt. Olivat käyneet jossain naapurimaassa exculla, ja hauskaa oli ollut. Alkuperäisessä jutussa oli samat jutut myös venäjäksi, sekä kyrillisillä että oikeilla aakkosilla.

Rahanvaihto

Paljonko ruplia saa satasella?
Saako muovikassin samaan hintaan?

Taksissa

Anteeksi, minne tämä taxi on menossa?
Maksan Suomen markolla, jos laitatte sireenit päälle.

Toivottavasti tässä lehdessä on muutakin juttua Hesan ATK-yhteistoimintapäivien reissusta, oli muuten taas aika räväkkää matka. Ensi vuonna tapahtuma on Oulussa.

Erällä laivalla oli merimiehiä varten varattu tynnyri jossa oli sopivan kokoinen reikä ,myös laivan maskotti apina kävi hoitelemassa hommat tynnyriin. Aina kun tynnyri tuli täyteen se viskattiin meroon ajelehtimaan. Yksi tynnyreistä ajautui eräälle saarelle, jossa sijaitsi nunnaluostari. Nunnat löysivät tynnyrin ja aikansa ihmeteltyään ,että mitähän tynnyrissä oleva aine on, päättivät tehdä aineesta kynttilöitä. Pian tämän jälkeen yksi nunnista tuli raskaaksi, ja kun hän sitten synnytti lapsen niin ihmetys oli suuri kun "vauva" kiipesi välittömästi puuhun.

Vaalikokous on sitten maanantaina 2. joulukuuta kello 18.00 alkaen TVK:n saunaalla, Mäkelinkatu 33, 6. kerros. Pikkujoulut ovat taasen 10.12. kello 18.00 alkaen ravintola Amadeuksesssa (Uusikatu XX). (Toim.huom. Valitettavasti lehden ilmestyminen tapahtui niin myöhään, että tiedot ehtivät vanhentua.)

Muistutan vielä hallituksen kokouksista, tiistaisin noin vartin yli puolenpäivän alkaen, tarjolla tie-toa, hyviä juttuja ja osallistumismahdollisuuksia, joskus tarjoiluakin.

Ainiin, ja sähköosaston osastoneuvostossa (opintomuutokset yms.) tietokillan opiskelija-edustajina istuvat Olli Hyppä, Ilkka Mäkelä, Juha Karjalainen ja allekirjoittanut. Sähkökilasta on toiset 4 opiskelijaedustajaa, muut ovat proffia ja henkilökuntaa. Tietotekniikan koulutusohjelman kehittämistoimikunnassa (mm. opinto-ohjelmat) toimivat opiskelijaedustajina Kari Komonen ja allekirjoittanut. Edustamme muita kiltalaisia parhaamme mukaan.

Johan tässä tulikin, kello on jo kolme, ja aamulla pitää olla yhdeksältä matkatoimistossa. Lopetan kiusaamisenne siis.

LAKINLASKIJAISET

Maanantaina syyskuun viimeisenä päivänä oli Oulussa lakinlaskijaiset. Koska tiesimme koke-muksesta, että matka Ouluun on pitkä lähdimme tältä Raahesta matkaan jo aamupäivällä. Lähtö tapahtui nuorisovankilan edestä noin 11:32 ja nämä matkaan uskaltautuneet urheat teekkarit on syytä kait mainita nimeltä jo jutun alussa: Lauri, Ari, Petri, Timo (kuskina mennessä) ja Sirkka-Liisa (kuskina palatessa). Ja tarina alkaa...

Lähdimme kohti Oulua, matkan alku oli yhtä vasemmalla kaitstalla ajoa, koska pitä ohitella hitaita raahelaisia autoilijoita. Tiedättekö missä on neljä pyörää ja pysähtyy 50 metriä ajettuaan katsoo vaseenpaan ja oikeaan pari kertaa ja lähtee likkeelle ja pysähtyy taas 50 metrin päässä jne ? (Vastaus: raahelainen autoilija). Kertsimme autossa moneen kertaan oliko kaikki tarpeellinen matkassa ja huomasimme, että yhtä puuttuu ja sen mukana kaikki: viinaa! Tässäkin tuli porukan kokemus esii todella mainiosti, kukaan ei saanut aikuutta paniikkikohosta tai vaipnut syvään depikseen. Ei! Oli selvää, että olisimme Oulussa ennen Alkojen sulkeutumista ja tämä tieto vapautti kuskinkin normaalialla opiskelijavauhtia lujempaan menoon.

Koska syyskuun viimeinen päivä oli luentolakkopäivä oli ohjelmamme tavanomaisesta poikkeava: kolme meistä meni tenttiin ja loput lääketieteellisen tekniikan seminaariin. Esko kerto yhdessä yrityjänsä kanssa Medipoliksesta. Mahtava juttu. Töitä ja sillai...

Sattumalta törmäsimme Linnanmaalla Laila Lärviin ja Ilkka Mäkelään (ei meinattu tuntea ilman haalareita), joilta varmistimme mistä voimme lunastaa liput illanviettoon. Haettuamme liput Rauhalasta lähestyimme jo lupaavasti illanviettopaikkaa Adamia! Päädyimme kyllä porukalla ensin herkistelemään Kantakrouviin. Oihan se niin lähellä letkun puistoa, jossa olimme

keväällä olleet kaamoksenkaatajaisissa. Juotuamme muutamat oluset alkoi laulaminen ja toverillinen yhteydenpito oululaisten teekkarien kanssa. Kun Ouluun uskaltautunut ainut fuksi oli saapunut Kantikseen saatoimme siirtyä jo itse juhlapaikalle. Jokaisella oli oma yksilöllinen toimintasuunnitelma: tiskille ja lasi käteen! Meno oli jo aika kiivasta ja me syöksyimme porukalla sekä, illan tunnuslauseena oli: Black is Beautiful!!

Tästä eteenpäin muistikuvat ovat mitä ne ovat, suruksemme kuulimme osan porukastamme jääneen lähtöasemiin deckiin Raahessa ja lisää suru-uutisia seurasi: ainutkin fuksimme lähti pois ennen fuksi-lakitusta! Alamme olla huolisamme fuksista! Vain yhdestä fuksista on varmennettu näköhavainto raahelaisessa kapakassa koko syyskuussa. Miten käy RaTiT ry:n kun me lähdemme tältä ensi Wapun jälkeen Ouluun?

Raahelainen tietoteekkari ja fuksi menevät kapakkaan ryppäämään. Mistä tiedät kumpi on teekkari ja kumpi on fuksi? No, fuksi on liikkeellä autolla.

Ja puolen yön aikaan mä vihdoin koin sen - lakinlaskijaisen. Hetki oli meille raahelaisille ainutkeräinen ja ikimuistettava! Juotuamme vielä muutaman olusen aloimme suunnata ajatuksemme ja fyysisen olemuksemme kohti Raahaa. Matka oli rauhaisa ja olo turvallinen - oihan kuski lääkekuurilla. Hyvin nukutun automatkan jälkeen saavuimme levänneinä Raahen, jossa ei valitettavasti ollut muuta paikkaa mihin mennä kuin oma kämppä. Mutta kello kahden jälkeen mikä tahansa paikka käy.

Aamusta meinas huono olo päästää yllättämään, mutta vanha osasi väistää ja narrasi sen fuksin kimppuun. Hauskinta asiassa oli tieteenkin se ettei fuksi edes ollut juhlimassa!

GÖLTSI

TEEKKARITYÖN SAUNAILTA

Kerran kauan sitten, kun en tiennyt vielä tulevani tietoteekkariksi ja housuni eivät vielä olleet märät, mutta korvantaukseni olivat. Minua vasisi outo tunne että minun täytyisi saada.

Opiskella.

Joten päätin lähteä Ouluun tietoteekkariksi. Ja sitten minä sain.

Opiskelta.

Vuosi kului, ja sain lähes joka päivä. Paitsi viikonloppuisin, tai sain minä joskus silloinkin.

Sitten huomasin että on olemassa muutakin. En vain vielä tiennyt mitä. Kaverit kertoivat hurjia juttuja jostain saunaailosta!!! Päätin juttujen innostamana lähteä testimään, mitä se on.

Saunassa oli paljon porukkaa. Oli monta tuttua teekkaripoikaa, ja ne kaikki oli aivan alastit!!! (Oli siellä muutama fucksikin, mutta ei niitä kannata mainita.) Nämä monta kiinteää persettä, useita karvaisia sääriä, kaljamahoja ja niiden alla joitain pientä, mikä näytti aivan prinssinakeiltä.

Vatsanpohjassani kiersi kummasti.

Meitä oli neljäkymmentäkahdeksan siinä ylälauteella. Löylyä nakattiin ja laulettiin pieniä käärmeitä. Minä hivuttauduin vaivihkaa lähemmäs vieruskaveriani, ja aivan kuin vahingossa ryhdyin hivenemään hänen reittään.

Prinssinakki reagoi välittömästi, ensin siitä tuli Atrian Aikapoika, sitten se alkoi muistuttamaan

lähinnä metrilenkiä. Minä hain jäääkapista sinappipurkin, pursotin ja puraisin. Vieruskaverini ähkäisi tytyväisenä.

Ai että se oli nanna, tosin mansikkahillon kera se varmaan olisi ollut vielä herkumpaa? Sitten menin suihkuun. Joku tarautui minuun takaa-päin ja sain.

Shamppoota silmiini.

Silmiä kirveli kovasti, mutta selkäni takaa minut painettiin kumaraan, ja löylykauha tungettiin sisuksiini. Samanaikaisesti joku työnsi itsensä korvaani ja toinen nipisti minua nännytä. Muut teekkaripojat jonottivat kiihkeinä vuoroaan, olinhan porukan ainoa Nainen.

Minua pantiin joka puolelta, ja laulu raikui. Ne seurueen muutamat fucksipojat joutuivat pettymään pahan kerran, koska niille en antanut.

Joku ystäväni sanoi kerran, ettei fucksipojista ole miinhkään, joten jäivät pää ilman. Ainoastaan Todelliset Teekkarit pääsivät pukottamaan.

Tätä kesti monta tuntia, mutta kello 00.32 aika usea oli jo monitydyttynyt. Silloin puettiin vaatteet pääle ja lähdettiin jatkoille, mutta se onkin jo toinen tarina.

Tähän voinkin enää todeta vanhan laulun sanoin: "Ja siellä kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa oisit saanut..."

Olla mukana!"

Jos jotakin kiinnostaa juttu miehestä lemmikieläimenä, niin voi käydä lukemassa sen mikrolaboratorion päivystyksen seinältä. Paikalla mahdollisesti olevat naiset varmasti näyttävät sen halukkaille.

TAKU

ROTUOPPI FEM

Kuten kaikki tiedämme on naisen vartalo suunniteltu paljon huolellisemmin ja tarkoituksemukaisemmin kuin miehen vartalo. Naisen vartalosta löytyy ihana, kaunis ja suussasulavan herkullinen päärynän muotoinen takamus ja herkulliset pyöreät omenaiset rinnat edestä. Muuallakin naisen vartalosta löytyy miehen käteen passaavia muotoja, kun taas mieheltä löytyy vain typerän ulkoneva omenan mallinen perse takaa ja siihen se hedelmäisyys sitten jäakin.

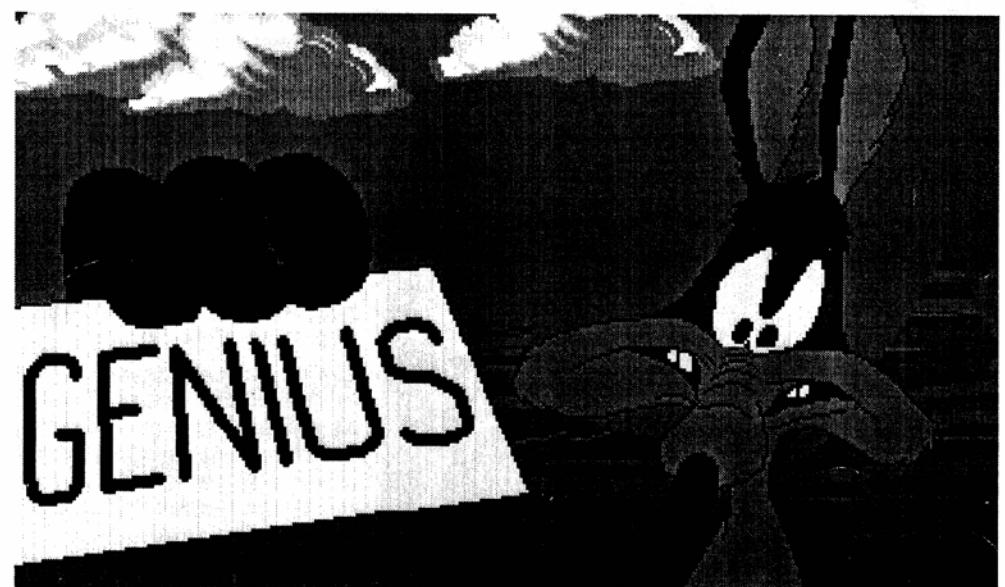
Miehillä on myös typerä ja lähestulkoon käytökelvoton kolmas jalka. Sillä eihän ihmisen tarvitse kuin kaksi jalkaa, ainakaan siis kävelimiseen ja muutenkin parillisten lukemien kanssa on helpompi tulla toimeen. Ja entä sitten tämän jalan "varsinainen" käyttö. Ulkopuolisena elimenä sen joutuu lämmittämään ennen käyttöä kun taas naisella vehje on valmiiksi ruuminlämpöinen ja suojattu myös kai-

kilta kolhuita.

Sitten se suurin ja ratkaisevin paremuus naisessa. Miehen aivojen kapasiteetti kuluu lähes kokonaan naimisen ajatteluun (tutkimukset ovat osoittaneet että mies ajattelee naimista noin kuusi (6) kertaa tunnissa) ja lopunkin kapasiteetti mies käyttää typerästi koneiden ja autojen kimpussa. Naiselta taas tunnetusti löytyy kaikesta järkevä aivojen hyödyntämistä kuten niin usein olemme voineet huomata.

Alkoholin suhteen naisen kroppa on myös täydellisen taloudellisesti suunniteltu. Tarvitsee hanan nainen huomattavasti vähemmän viinaa tullakseen yhtä humalaan kuin mies.

Joten siis kaikki taloudellisesti ja järkevästi ajattelevat ihmiset ryhtykää ihmeessä naisiksi, sillä eihän miehenä olemiselle voi löytyä yhtään järkevää ja ymmärrettävää perustetta.

KULTSIBULDOGKI

OTIT vs SIK

Alkoipa eräänä päivänä eräässä pienessä ja sievässä päässä kehkeytyä ajatus killan pökköpallojoukkueesta. Kesti aikansa ennen kuin idea tuli suusta ulos ja silloinkin se yllätti jopa puhujan itsensäkin. Niinpä sitten kasasimme sekalaisen porukan ja haastoinme SIKkiläiset kanssamme kilpasille.

SIKin otettua haasteen vastaan sovimme pelipäiväksi 7.11., paikaksi Oulun Normaalikoulun Yläasteen ja ajaksi 17.00. Mikä sattui muuten olemaan killan salivuoro. Nämä sivuhuomautuksesta kaikille tiedoksi, että salivuoro on siis joka torstai ja sinne saa mennä pelailemaan vaikka sählyä.

Ja takaisin asiaan. Joukkueemme koostumus oli seuraavanlainen: Ulla Elsilä (allekirjoittanut), Tarja Taku Niemi, Päivi Pep Passoja, Antti Huovinen, Mika Smd Koivupalo, Hannu Rämäkkö ja Kauko Kake Väinämö. Valitettavasti Kake oli työasiodensa vuoksi estynyt, eikä siis päässyt peliin. Tämä tieteenkin osaltaan vaikutti pelin lopputulokseen, sillä tottahan toki me surimme hänen puolestaan. Joukkueemme aktiivisena managerina oli kiltamme liikuntavastaava Kalle Kärkäs.

Peliin valmistauduttiin huolella. Me tytöt kävimme viikkoa aikaisemmin jopa ottamassa

hieman tuntumaa lajin. Ja tätyihän meillä toki olla huutosakkikin kannustamassa. Siispä fukseista koottiin NO GO BOYS -ryhmä. Tähän historialliseen ja parhaaseen huutosakkiin kuuluivat: Juha Kairamo, Rauli Kaksonen, Teemu Leppänen ja Panu Markkanen. Pojilla oli todella mahtavia koreografioita ja kannustushuutoja, joista mainittakoon esim. "OTITin työillä nousee paremmin kuin SIKin pojilla!". Viuhkat ja minihameet kuuluivat tottakai asiaan. Ryhmälle kiitos hyvästä tuesta ja killan maineen kasvattamisesta.

Itse pelihän ei tietenkään ollut pääasia, vaan se jälkipeli, mikä sai paikkansa vihreän tornin saunassa. Kulta hyvänen sellaisena tietysti maksoi kulut. Valitettavasti allekirjoittanut ei ehtinyt jäädä nautimaan puheen sorinasta ja vähäpukeisesta joukosta, joten en pysty siitä sen enempää kertomaan.

Pelissä meillä oli kirjurina Tanja ja tuomarina Hanski, jotka molemmat pelaavat Oulun Yliopiston Urheiluseuran naisten joukkueessa kuten minäkin.

Ehkä voisim vielä kertoa pelin lopputuloksenkin... 2-3 (11-15,15-13,5-15,17-15,14-16).

Onnea voittajille.

KIRSI MAANSAARI

OLVI-VIESTI

Syksyn jo tehdessä tuloaan kokoontui joukko janoisia opiskelijoita Raksilaan kisailemaan OLVI - viestin mestaruuksesta. Kiltamme maanetta saapui puolustamaan 2 urhoollista ja oluesta pitävää joukkuetta.

Sekasarjassa kilpaillevassa teekkarijoukueessamme oli tunnelma korkealla jo paljon ennen kisan alkua. Olimme tulleet nautimaan Olvia ja viettämään urheilullisen iltapäivän raikaassa ulkoilmassa. Joukkueemme uskoi menestykseen kisassa. Edellisellä viikolla suoritetut tyhjennysharjoitukset olivat herkistäneet kuntoselitteet kohdalleen ja lisäksi aamupäivällä tehty verritys alakuppilassa vahvisti uskomme joukkueeseen. Kisan alkuhetken jo lähestyessä joukkueellamme oli motot selvillä: Olvin väärin käyttöä emme hyväksyisi ja Sikille emme häviäisi. Kisa sekasarjassa ratkesi jo alku osuuksilla, kun OTIT ja hammaslekurit karjasivat muita. Jännitystä riittikin sitten viimeiseen asti, sillä vasta viimeisellä juottopaikalla tapahtui ratkaisu. Joukkueemme oli suoriutunut aiemmin juottopaikoista hyvin, mutta viimeiselle juottopaikalle tultaessa kurkun voitelu rupesi tökkimään. Ei siinä olisi auttanut edes havujen syönti, sillä 'pitovoiteet' olivat juuttuneet kurkkuun. Tämän harmittavan teknisen vian vuoksi joukkueemme jäi toiseksi.

Kunniakkaan suorituksen tekni myös fuksi-joukkueemme, joka voitti muun muassa Sikin teekkarijoukkueen. Kisa kokonaisuudessaan oli varsin onnistunut, vaikkakin ensi vuonna olisi suotavaa järjestää kisa aikaisemmin, ettei tarvisi kylmyydestä kärsiä.

TAKU

CITY-TOUR 1.9

Lähimmä tässä fuxien kanssa käymään tutustumassa Rauhalan toimintaan ja menimme sitten Kantikseen syömään (huonoa safkaa). Kantiksessä Rale (fuki) sitten ehdotti, että pitäisimme city-tour 1.9:n ja ehdotus otettiin iloisin mielin vastaan. Tutustuimme jälleen kerran kaupungin rafloihin ja saimme hyviä vinkkejä tulevaa city-tour 2+:ta varten. Esim. Karaoke-barissa on

hyvä ruoka ja Kaarleen ei kannata mennä kun yläkerta ei ole auki. Vastaisen varalle vois Juhalle sanoa, että laula hiljempa jos henkesi on sulle kallis ja bussista pääse alas muutenkin kuin persemäkeä. Toivottavasti pojat löysivät Riosta muutakin kuin naisia (fillaria ne kyllä väittivät menevänsä hakemaan, mutta niitä löytyy varmaan lähempääkin).

2/3 MUSKETEERS

KALJAMAISTAJAISET I

Tuli tässä mieleen yhtenä päivänä, että mikä olutlaatu olisi teekkareille parasta, joten päätimme testata asian (Lisäksi kiltalehdet vt. päätoimittaja KÄSKI tehdä jonku jutun). Kun saimme vielä sosiaalitoimistolta 200 markan avustuksen itse aineiden hankintaan ja 100 markkaa seuraavaksi aamuksi miehisen kivun poistamiseen, olimme valmiit ryhtymään tähän vastenmieliseen ja uuvuttavaan prosessiin.

Tarpeelliset aineet saimme hankittua Tuiran alkosta, jonka jälkeen suunnistimme lähimmälle bussipysäkille 17 erilaisen suomalaisen oluen kilistessä cassissa. Mieli oli vielä maassa, sillä tunnetusti OLUTTA EI SAA yleisellä paikalla nauttia, mutta onneksi testipaikka oli jo kohta näkyvillä ja testi alkaisi. Niin, sitten asiaan!

Oluen maistelussa kiinnitimme huomiota sen makuun, tottakai, väriin ja vaahdointiseen. Arvostelu oli seuraava:

Vaahto	Vaaleus	
Lahden sininen AIV	2	4

Maku tässä oli sinisen pehmeää ja raadilta hyvät arvostelut. Tästä juo ihan mielewällään.

Olvi herttua	5	1

Värlitään tämä olut kuului tummiin, mutta maku oli yllättävän hyvä (raati vieroksuu tummia oluita).

Olvi Sandels III	4	4

Maku oli hieman kitkerän oloista. Olut oli kuitenkin hyvin vahvan oloista keppanaksi. Tässä vaiheessa on jo mavaittavissa lieviä koordinaattihiiriötä ryhmän toisella (ei vaan ensimmäisellä) jäsenellä tietokonepelien peluussa. Myös laulaminen alkoi sujua pikkuhilja Juicen kasettiin soidessa taustalla.

Karjala AIV	5	4

Maku on samanlainen kuin Sandelissa. Eväs-

tettiin itseämme (huom. ei tukijoukkoja) makkarilla jatkoa varten janon jatkumiseksi.

Lahden AIV	4	3

Testiryhmän mielestä Suomen huonoimman oluen maineessa ollut lahtelainen ei ole mainensa veroinen. Tämä on hyvä, suorastaan erinomaista.

Amiraali AIV	6	3

Tässä on kitkerä ihme maku, hyi! Ryhmän toisella (ei vaan ensimmäisellä) jäsenellä tuli juuri rakan pidätysongelmia, joten oluen täytyy olla myös nopeasti läpimenevä sorttia. Tämän jälkeen tekee mieli soppaan, jotta saa ton maun huuhdeltua pois.

Karjala juhlaolut III	4	2

Tyypillinen tummahko. Keppanaksi aika väkevä maku. Ei tästä juo varmaan huvikseen muit kuin teekkarit. On niin pahaa, että täytyy juoda nopesti pois. (tai sitten hitaasti).

Karhu AIV	2	3

Raskaan testin puoliväli alkaa jo häämöttää. Olut on kiprakkaa, hyvä (tukiryhmän mielipide). Huomenta Suomi, hyvin pyyhkii taas!!! Nää on huonoja, ei humallu sitten millään.

Olvi export AIV	4,5	3

Olvi-juoksujen ihmeellinen aine on testiryhmän

mielestä tosi miesten juomaa (maksettu mai-nos)!! Voi, kyllä tässä silmä lepää ja kurkku kas-tuu. Telkkarista tullee juuri eräs olutohjelma. Ja sitten juodaan taas (ryypätää). Toinenkin testiryhmän jäsen joutui poistumaan mukavuuslai-tokseen noin puoleksi tunniksi. Tämäkin oli läpivientiolutta.

Koff porter AIV	5	-4

Puoliväli jo "selvästi" ylitetty. Ryhmän toinen (siis se ensimmäinen) jäsen poistuu jälleen tuhoamaan hyvää olutta. Tulee tästä ihan Guin-nessit mieleen. Tummaa kuin hiillostettu som...li. Täällä haisee ihan AIV-rehulta.

Koff AIV	3	4

Alkaa tuntua jo siltä, että vaikka soppaa jois se ois hyvä olutta, mutta kuitenkin täällä on ihan juotavaa. Tulee entistä pirtäämpä olo. Ei muuten vi...a yhtää, eikö oo ihme? Täällä on mukavaa, tahtoo LISÄÄ!!

Light beer AIV	4	5

Täällä on hyvä, aina vaan paranee, mistä johtuu? Vois kyllä juoda vaikka joka päivä. Ja sillä siisti. Pehmeä maku kuin naisessa. Mukavuus-laitos iski jo toisen kerran toisellekin jäsenelle, ei voi olla totta, menee hyvät aineet ihan hukkaan.

Koff jouluolut AIV	4	3

Ei ollenkaan pahhaa, ei ollenkaan. Tukijoukot tuskallisilla ilmeillä katsovat kun itse sankarit juovat. "Siellä on daisarit, ne löytyy imeväisten suista". Täällä vauhtiin ei enää kohta riitä kolmo-set ja neloset, vaan koskikset.

OLVI ei vaan OLVI AIV	4	2

Pullo aukesi kohtalaisesti. Olut on hyvä, olut on niin hyvä, että mikään ei ole hyvempää kuin olut. Niin hyvä on olut. Täällä on taas sitä tummaa pashaa. Ei juo selvinpäin (onneksi ei olla). Ei sitten millään. Nää oluet täytyy olla väkevämpää kuin ekat, koska tämän jälkeen päässä tun-tuu enemmän kuin ekan oluen. Jos täällä meno

jatkuu, niin kohta ei enää välitä vaikka jois Guin-nessia. "Näistä prujuista ei saa mittää selvää. Nää taijat olla kannissä! Ei sitte niin millään." ryhmän ensimmäisen jäsenen kommentti. "En minä vaan sinä, 'sillä kamaahan on auto puolil-aan, vaan ei se oo sitä samaa", toisen jäsenen vastaus. Se olvi loppu jo, voi ei. Ei oo enää kuin 3 puloa jäljellä. Lisää!!

Lahden talviolut AIV	1-5	2

Se on kumma kun tuo olut paranee aina vaan kun sitä juo enemmän. Tässä vaissheessä alkaa tuntua että oisssh vähän humalassha. Olut ei kyllä ole mitään kovin hyvä, mutta kyllä she päähän menee kuin metrin halko. Ei tätä kyllä huviksheen juo.

Koff Nikolai AIV	4	4

Hallituksset shano, että shopivan kokoishet lassshhit. Nyt kun taash olemme tutkailleet tämän hienon oluen makua, olemme päätyneet siihen, että täällä on hyvä. Hel...n hyvä, melkein yhtä hyvä kuin kosssshu tai shoppa. Maistuu ihan venäläiseltä. Enää tai oikeastaan vain yksi pullo enää jäljellä. Otti silloin pohjanmaan kautta.

Lapin kulta AIV	5	4-5

Täällä täytyy olla hyvä kun täällä on on viimeinen olut. Täällä on ehdottomasti parashsta, vaikka näin viimeisenä tulikin haikea mieu.

Mutta hyvät ihmiset, älkää huolestuko, ei tämä testaus tähän jää, me testaamme kaikki mahdolliset aineet. Ens kerralla ulkolaiset oluet ja sitten mahdollisesti viinit (halvimasta päästää esim. soppa) ja jäänestot.

Nyt kun ei ole enää olutta kotona, lähdemme tar-kistamaan, onko ravintoloissa tarjottava olut samanmakuista kuin alkossa. Että tämmöistä.

Täällä juttu ei ole tehty täydellä ymmärryksellä, joten kaikki valitukset ja kommentit voidaan lähetä terminaalin toimituksen välityksellä tes-tiryhmälle.

MUGI - LUPI

Rattorin aikaisen lupin häviämisen jälkeen virisi ajatus Oululaisen salaseuran perustamisesta. Pitkällisten mietintäkertojen jälkeen syntyi Mugi - lopi, jonka toimintaideassa on ripaus vanhaa ja paljon uutta.

Mugi- lupin kaunis toimintaperiaate on kehittää ja jalostaa oululaisten teekkareiden juomakulttuuria. Se voi tapahtua mm. kehittämällä uusia nimenomaan oululaisia juomalauluja, tutustumalla ja jakamalla tietoa alkoholiuomien valmistuksesta ja hankkimalla tietoa ja asiantuntumusta juomien käsitellyyn liittyvistä hienouksista. Erioten se voi synnyttää uusia tapoja, jotka sitten aikojen kuluessa varmasti leviävät koko Suomeen.

Seuran jäsenet jakaantuvat kolmeen osaan, joista ensimmäinen on noviisit. NOVIISIksi pääseminen on helppoa. Lupi- illoissa täytetään jäsenhakemus ja mahdollisesti suoritetaan jotakin tehtäviä.

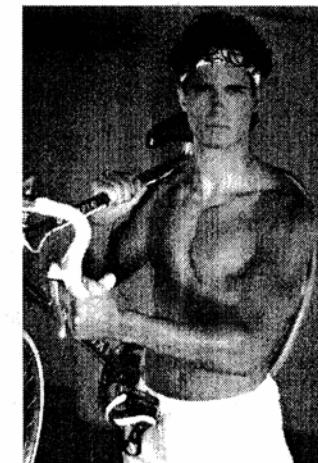
Toinen osa, johon tieteenkin jokainen mugi - lupilainen tähää, on kuuluminen Mottiin. MOTTI on etuoikeuttettujen ryhmä, johon pääsee kovalta työllä. Pääsyvaatimuksena on mm. riittävä ansiolista, suositukset, testi, haastattelu, teekkarius (ei silti kuulemma tarkoita sitä, ettei fukilla olisi mahdollisuutta päästä mottiin) ja oikea asenne. Jokaisessa lupi- illassa on mahdollisuus pyrkii Motin jäseneksi, ja joka kerta valitaankin viisi uutta jäsentä Mottiin. Motin jokaisella jäsenellä on oma tuoppi ja oikeus nauttia tietyistä pikku lisäduista. Virkakausi Motissa kestää yhden vuoden, jonka jälkeen Mottilainen siirtyy konkareihin.

KONKARIT ovat syrjäänvetätyneitä Mottilaisia, joilta kysytään neuvoa, ja jotka tieteenkin mielellään konsultoivat. Konkarit nauttivat noviisien silmissä suurta kunnioitusta ja heidän nimensä ovatkin löydettävissä kunnialaulusta lupilaisten kokonumispaikan seinällä. Mikäli konkari ei halua luopua aktiivikaudestaan, on hänellä aina mahdollisuus pyrkii uudelleen Mottiin.

Lupi-iltoja järjestetään suunnillen kerran kuussa. Kaikki ovat tieteenkin tervetulleita. Lupi-illat ovat ohjelmallisia teemailtoja, joissa on EDULLINEN HINTATASO ja mahdollisuus pyrkiä Motin jäseneksi.

Mugi - lupihan pidetään aina Cafe Caion yläkerässä joka on mugi - lupilaisten toimitila. Yläkerässä on Motit, pikkuinen hana ja tikkataulu. Mitä muuta siellä on, se sinun pitää tulla itse katsoamaan.

On muistettava, että mugi - lopi ei ole ryppyotsaisten kerho, vaan pikemmin sileäotsaisten nassikoiden aivoriihi, jossa mietitään syntypäiviä ja uusia juonia, ja kaikki tämä tapahtuu mukavassa seurassa ja omassa paikassa. Cafe Caion parvi on paikka, jota lupilaiset saavat käyttää ja sisustaa mielinmäärin, ja jossa ei heti tulla sanomaan mitä ei saa tehdä - kaikki toiminahan on tieteenkin uusia salariittejä ja juomataupoja.

LISSU

LAUANTAI-ILLAN HUUMAA

Eräänä syksyisenä lauantai-iltana olimme Kaitsun kanssa juuri tulleet saunaasta ja avattuamme kossupullon pistimme kunnon panofilmin pyörämään videolta. Koska olimme jo tapamme mukaan lämmittelleet saunassa, ei filmi kerjennyt juuri alkua pidemmälle, kun Kaitsu laskeutui sohvalta ja työnsi kasvonsa jalkojeni väliin.

Yhtäkkiä ovikello soi. Kaitsu meni avaamaan ja minä käärin pyyhjettä takaisin ympärilleni ja naukkasin kunnon tujausken lasistani. Ovella oli naapurimme Reiska, joka videon huomattuaan pyyteli nelona anteeksi ja meinasi poistua, mutta Kaitsu sanoi, että istu vaan paukulle ja kyllähän sinäkin varmaan tykkää tallaisia filmejä katsella.

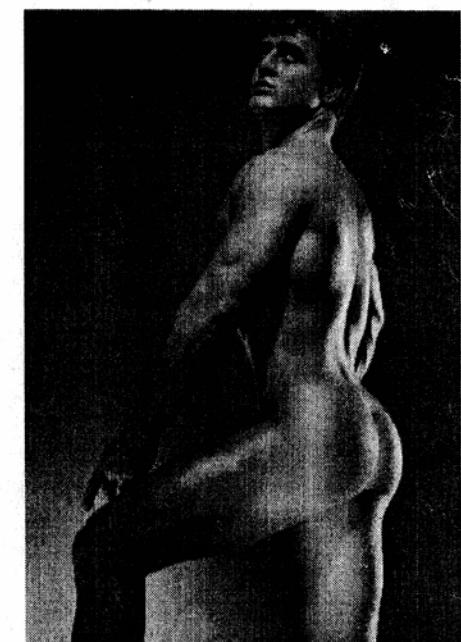
Käväisin välillä wc:ssä. Toinen kossupullo alkoi uhkaavasti näyttää tyhjältä ja filmikin muuttui rajumaksi. Ilmeisesti äijät olivat sopineet jotain poissa ollessani, sillä kun istuuduin sohvalle niin kumpaakin reittäni pitkin alkoi hivuttautua käsi ylöspäin kohti kumpuani. Minä en onneksi kaikesta kokeneena paheemmin hätkähtänyt, vaan keskityin ottamaan nautinnolla vastaan kaiken mitä tulossa oli.

Kaitsu kääntyti ja veti pyyhkeen yltäni ja pian kummallakin miehellä oli tukeva imentä rinnastani. Hetken päästä miehet tekivät työnjaon ja toinen siirtyi nuolemaan kumpuani. Kun aloin kiihottua ja väristä sekä voihikka, Kaitsu sanoi Reiskalle, että vierailla on aina etupano oikeus ja niin Reiska siirsi minut olohuoneen lattialle ja alkoi töihin. Kaitsu katseli vierestä selvästi nauttien. Kun naapuri sai hommat hoidettua, oli Kaitsun vuoro. Itse olin hyvin nautinnollisen kiihottuneessa tilassa.

Miehet pitivät paukun mittaisen tauon ja sitten Kaitsu sanoi, että annetaan nyt Lissulle miestä oikein kunnolla. Hän käski Reiskan lattialle ja minun pitäti laskeutua hänen ihanan paksun eli-

mensä päälle ja juuri kun olin alkanut nauttia ratsastuksesta tarttui Kaitsu minuun kiinni takaapäin ja survaisi munansa vapaana olevaan reikään. Aluksi tuntui että halkean, mutta kun miehet alkoivat työnnellä vuorotahtiin huomasin alkavani kohota kohti huippua. Voi mikä valtava purkaus se olikaan, kun miehet vielä onnistuivat laukeamaan yhtäaikaa.

Vähän aikaa lattialla virottuan väentäydyin suihkuun ja miehet tyhjensivät lopun kossun kurkuunsa sillä aikaa. Suihkusta tultuani Reiska oli jo ovella lähdössä kotiinsa ja toivoteltuamme hyvät yön sanoin, että hän on vastakin tervetullut istumaan iltaa kanssamme. Reiskan lähdettyä aina kyltymätön Kaitsu kantoi minut sänkyymme ja jatkoi kesken jäänyttä touhuilua lähes aamuun saakka.

KULTSIBULDOGKI

SOOPAN RETKI KEBNEKAISELLE

Reisumme alkoi elokuun 1. päivänä klo. 5.00 Oulun linja-autoaseman pihalta. Aamu oli sumuinen, mikä lienee johtui siitä, ettei nukkumatti ollut vielä hakenut hiekkajaan takaisin. Matka kesti kuusi päivää ja oli ainakin rattoisa sekä rakkoina. Ajankohdan satuimme valitsemaan hyvin, sillä aurinko paistoi viimeistä iltaa ja päivää lukuunottamatta tosi lämpimästi. Suosittelen osallistumista vastaisuudessa. Ja nyt kun toimitajaan on iskenyt "hetkellinen" laiskuuus, niin katson paremaksi antaa kuvien kertoa puolestani.

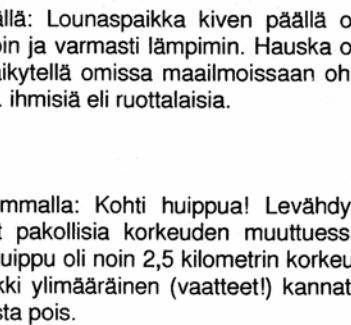

Kuva oikella: Taustalla olevilla vuorilla me kiipeilimme kuin vuoristokauriit... tai sitten ei.

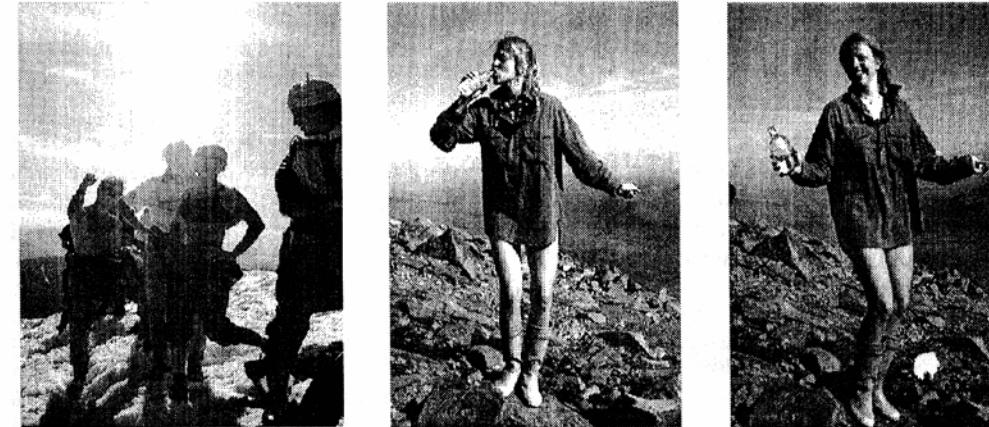
Kuva alla: Monta pieniä elefanttia... ainakin rinkka painoi tonneja. Jonomuodostelma oli rivi-sellaisista huomattavasti helppompi tapa liikkua.

Kuva ylhällä: Lounaspaiakka kiven päällä oli mitä mainioin ja varmasti lämpimin. Hauska oli myöskin säkytellä omissa maailmoissaan ohikulkevia ns. ihmisiä eli ruottalaisia.

Kuva vasemmalla: Kohti huippua! Levähdyks tauot olivat pakollisia korkeuden muuttuessa nopeasti. Huippu oli noin 2,5 kilometrin korkeudessa. Kaikki ylimääräinen (vaatteet!) kannatti jättää repusta pois.

Kuva ylhällä vasemmalla: Voittajan on helppo hymyillä. Vain harvat ja valitut ovat Skandinavian huipulla käyneet ja nyt mekin kuulumme siihen joukkoon.

Kuva ylhällä keskellä: Janoa täytyi tyydyttää useaan otteeseen. Jos juoma ei pullossa riittänyt, niin sen pystyi täyttämään pienistä puroista, jotka muodostuivat jäätiköltä tulevasta vedestä. Ja arvataan oliko se kylmää!!!

Kuva ylhällä oikealla: HIK!!! Hiihii... Toimittajalla oli ainakin hauskaa.

Kuva alhaalla vasemmalla: Nälkä oli jatkuva ja uskomattoman suuri. Myös jälkiruoat, kuten tässä letut, olivat tärkeitä.

Kuva alhaalla oikealla: Johtajamme oli silloin tällöin hieman väsynyt. Lakritsanauhan syöminenkin oli jo vaativa suoritus.

PETERPAN

KUKKASET TOUKOKUUN...

Hyvä lukija! Ennen seuraavaa tarinaa virittädy sopivan herkkyden tilaan. Äläkä epäröi antaa tarinan koskettaa itseäsi. Tämä on kertomus ihmisenstä, äärimmäisestä rajasta jota ei voi yliittää sekä sen saavuttamisesta, mutta ennenkaikkea tämä on kertomus Markosta. Olen tuntenut Markon lapsuudesta saakka ja niinpä hän uskoi minulle tehtävän kertoa tarinansa. Kiitos Marko.

Marko syntyi ja eli lapsuutensa kuten kuka hyvänsä pieni ihmisenalku. Markolla oli ollut onni syntyä turvalliseen ympäristöön ja niinpä hänen varhaiset lapsuudenpäivänsä kuluivatkin auringonpaisteessa ainaisen naurun hersyessä hänestä. Voin ilokseni kertoa tutustuneeni Markoon juuri noina aurinkoisina ystävyden päivinä. Seuratessani vierestä Marko oppi hyväksymään ja tunteamaan rakkautta niin kuin rakastetun lapsen kuuluukin. Rinnallani Marko otti ensimmäiset askeleensa opintiellä. Itselläni oli hieman vaikeuksia oppipolullani, mutta aina ahkeralta Markolta löytyi kyllä aikaa minulle ja noina päivinä opinkin häntä monta kultaista neuvoa. Olimme Markon kanssa aina yhdessä, vietimme kesälomamme yhdessä, koimme ensimmäiset rakkautemme yhdessä, poltimme ensimmäiset tupakkamme yhdessä. Lyhyesti sanoen Marko oli oikea ihminen, ystävästä paras. Mutta tämä ei ole tarinassamme tärkeätä vaan tärkeätä on se kuinka Marko tiesi olevansa erilainen.

Kerran tullessaan paikallisliikenteen bussilla kotiin korvaläkäristä (sittemmin Marko kärsi korvistaan koko loppuelämänsä joutuen joka talvi matkustamaan etelän lämpöön, mutta sekään ei oikeastaan kuulu tarinaamme)... niin palatessaan lääkäristä äitinsä ja isosiskonsa kanssa Marko yllättäen kiinnostui suunnattomasti noista tuiki tavallisista painonappuloista joilla ihmiset busseissa ilmaisevat halunsa jäädä bussista seuraavalla bussipysäkillä. Itse asiassa Marko ei kohtaa enää kyennyt irrottaa katsattaan noista nappuloista. Hän seurasi ja painoi tarkasti mieleensä miten ihmiset toimivat halutessaan poistua bussista. Sitten Marko huomasi yläpuolellaan tuollaisen samaisen nappulan... ja sillä hetkellä Markosta tuli

nappulan vanki. Hän huumantui pelkästää ajatuksestaan päästää palvelemaan herraansa nappulaa. Joka kerta nähdessään ihmisten niin hartaasti palvovan jumalaansa Markolta vierähti ilon kynel. Joka kerta kuullessaan tuon ihastutavan ping-änen Marko päästi jotain vetelää housuihinsa, mutta ei, ei hän sitä huomannut. Hän oli jossain muualla ...kaukana.

Marko oli saavuttanut uskomattoman autuuden tilan. Hän ei ollut koskaan kokenut mitään sellaista. Hän löysi oman sopusuhtaisen maailmansa. Siellä häntä ei vaivannut nälkä eikä kylmä eivätkä häntä haitanneet mitkään ymmärtämättömyyden kahleet. Siellä aurinkopaise oli ainainen eikä mitään peittänyt mustakaan mustempi varjo. Siellä Marko oli onnensa kukkuloilla. Siellä hän riemuissaan juoksenteli pitkin poikien noita avaria niityjä ja kipeili ikivanhojen viisaiden kaiken näredeiden puiden vankolla oksilla. Ja kumartuipa hän nauttimaan viehättävästi solisevan vuoripuron virkistävistä antimista. Kaukana metsän takana Marko huomasi kalojen riemuissaan temmeltävän kuulaan sinisessä jär vessä. Tuolla hän näki jalopeuran ja kauriiden yhdessä jakavan ikimetsän tarjoaman suojan sullassa sovussa. Yhdessä hetkessä Marko oli keskellä suloinenpuhdasta niityä ja seuraavassa hetkessä hän oli lumihuippuisen vuoren rinteellä, mutta paljas lumi ei polttanut hänen paljaita jalkojaan vaan se suloisesti kuitellen vauhditti hänen menoaan. Keskellä tuota ihanaa maailmaa niittyen katveessa ikimetsän suojuksessa oli hänen jumalansa. Tällä hän halusi olla, tänne hän halusi kuulua. Marko tiesi hetkenä minä hyvänsä voivansa painaa tuota nappulaa, mutta hän halusi pitkittää ihanaa olotilaansa vielä hiukkasen pitempään. Marko tiesi tämän maailman olevan olemassa vain itseään

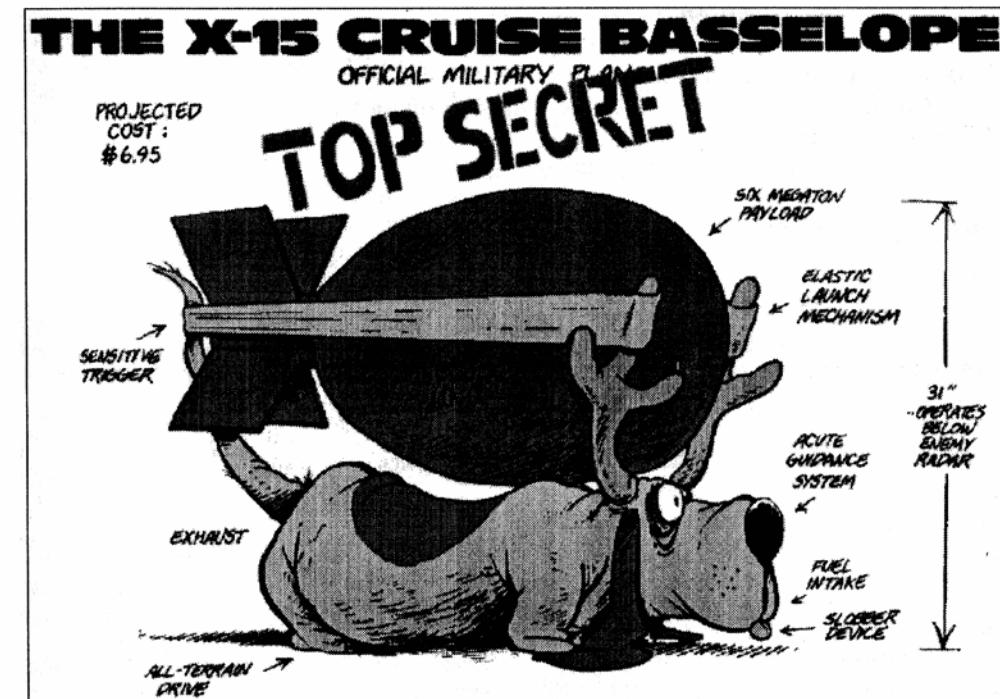
varten ja sen tyneyden rikkoutuvan ilman häntä. Lopulta tietäessään voivansa palata ihmemaahansa milloin vain Marko vihdoin polvistui parvalmaan jumalaansa...

Lumihuippuinen vuori sortui ja laski painonsa suoraan hänen sydämensä päälle melkein tukahduttaen nuoren vahvan sydämen sykin nä... Lumihuippuinen vuori sortui ja laski painonsa suoraan hänen sydämensä päälle melkein tukahduttaen nuoren vahvan sydämen sykin nä...

"VÄÄRÄ PYSÄKKI TOLLO!" Markon mieli räjähti. Kuva hänen mielessään pirstoutui tuhansiksi ja tuhansiksi siruksi, jotka sinkoutuivat valtavalla voimalla hänen päälässä pistelien häntä ja aiheuttaen suunnatonta kipua. Äsknen niin suloisesti virrannut puro poltti tiensä hänen silmistään kuin tulikuuma laavavirta.

Ja kaiken taustalla välkkyi siskon vahingoniloa ilkuva naama. Sillä hetkellä Marko tiesi tulevan elämänsä suunnan ja näki mikä hänestä oli jouskus tuleva...

Nykyään Marko opiskelee tietotekniikkaa Oulun Yliopistossa. Sisko opiskelee teatterikorkeassa.

Tilaa nyt ainutlaatuinen ehdoim! Toimitusaika vain $\int_1^{\infty} 3dt$ viikkoa!

Hintaan $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k+1} \left(\frac{1}{14}\right)^k$ fim!!!

Myös EKO-malli saatavana.
Lisää hintaan k^2 fim.

Toimituskulut 3.000.000 itl.

Kpl	Tuotekoodi
Yksikköhinta	Yhteishinta
Toimituskulut	
Yhteensä	sur
Sosiaaliturvatunnus	Sisarusten Ikm
HIV-positiivinen (+) (-)	
Palautusosoite: Downing Street, England	

SINUN OMA TARINASI

Tämä on uudentyyppinen "tee-se-itse"-tarina. Annamme teille tarinan henkilöt, tapahtumien puitteet ja alun. Sitten alkaa lukijan aktiivinen vaihe, hän saa aivan itse suunnitella, kuinka juttu jatkuu, ja tehdä mielensä mukaisen lopun. Nämä väittämme mahdolliset uskonto-, rotu-, tai muut vastaanavat kiistat. Kukaan ei pahoita mieltänsä, ketään ei haasteta oikeuteen. Ja tästä se lähtee:

Tapahtuma-aika: 17.8.1987 klo 23.48 - 24.11.1990 klo 06.12

Tapahtumapaikka: Pienehkö suurkaupunki jossainpäin Maailmaa

Päähenkilö: Minä

Sivuhenkilöt: Selviävät tarinan alusta

Tässäpä tarinan alku:

Kaikki alkoi sinä yönä, jolloin ystäväni Liisa-Kalevi kadotti hammasproteesinsa. Yö oli synkkä ja suurenmoinen, ainoastaan kiilltomadot loivat kelmeää hehkuaan kaupungin hiljaisille kujille. Muuttolinnut laulelivat hakeita savelmiään, aivan kuin ne olisivat aavistaneet, mitä oli tapahtuva.

Liisa-Kalevi soitti minulle hieman ennen puolitöitä. "Tulehan avuftamaan, hammaspoteefini on kadokfiffa, ja minun pitääfi faada..." Ja puhelu katkesi. Oivalsin heti, mistä on kysymys. Puhelu oli katkistu tahallaan, ja niin halpamaisen temppun takaria ei voinut olla ketään muita kuin Pulumössö-Pertsa ja kumppaninsa Kilu. Pahamaiseisen, karskealta kalskahtavan lisämensä Pertsa oli saanut jo alakouluaikanaan, jolloi hänen pieni, harmiton harrastuksensa oli tehdä pullamössöä kaikista, jotka käyttivät Rexonaa. Nyt ei ollut hetkeäkään hukattavana.

Niinpä nautin tukevan yöpalan, ajelin säärikarvan ja lähdin matkaan. Liisa-Kalevin asunto oli aika kaukana, kaupungin toisella laidalla, eikä minulla ollut autoa. Matkanteon nopeuttamiseksi edelläni juoksi noin neljätoista olutpulloa, joita yrityin tavoittaa. Aika monta niistä sainkin

kiinni, mikä vain hilpeytti mielialaani, mutta hetkeksiä en unhoittanut päätehtäväni, joka oli... Hetkinen..... se oli siis... Liisa-Kalevin tekohampaat!!!

Ystäväni kotitalo näytti kammottavalta. Värivalot valaisivat puutarhaa, tuhannet kristallikruunut loistivat ikkunoista, ja eiköhän jostakin kantautunut rokin rytke... Nyt oli piru merrassa!! Minua kiinnostivat eniten kuitenkin talon seitsemänessä kerrosessa olevat kaksi ikkunaa, joiden eteen oli vedetty verhot. Kuin sattumalta juuri näiden ikkunojen kohdalle oli ripustettu köysitikkaat, joita pitkin kipusin tutkimaan huoneita. Siinä vaiheessa mieleeni ei juolahtanut laisinkaan, että kyseessä voisi olla Ansa.

Kurkistin ensimmäisestä ikkunasta sisään. Se huone oli K-22, joten etsimäni täytyi olla toisessa huoneessa. Siirryin sulavalla ristiaskelleella toiselle ikkunalaudalle.

JA NYT!!! Tästä alkaa lukijan aktiivinen vaihe. Jatka tarinaa aivan omien mieltymysesi mukaan, mutta eipä tulla valittamaan, että "...tuollaisia juttuja lehteen laittavat..." Syttäkää vain itseänne.

PAAVO LEINONEN

JUTTUA EDARIN VAALEISTA

Nuin, edarin vaalit on taas käyty, eivätkä ne huonosti tekkareilla menneetkään. Muutaman paikan lisäys tuntuu mukavalle, ja vahvistaa tekkareiden asemaa edustajistossa.

Sitoutumattomien tekkareiden vaaliliitossa oli 63 ehdokasta, ja tietojenkäsittelyopin lukijat, Blankolaiset, olivat samassa vaalirenkaassa mukana neljällä ehdokkaalla.

Tietokillasta pääsi kolme ehdokasta läpi, Petri Patronen, Olli Hyypä ja allekirjoittanut. Lisäksi Raahen tietotekkareista läpi meni Lauri Levanto (kaikki Raahen äänet). Tietotekkareita on siis yhteensä 11% edustajiston 36 jäsenestä, mikä on pieniltä killoilla todella mahtava voimanäyte. Osutuensa asiaan on aktiivisilla kiltalaisilla ja sopivalla äänentjakautumisella.

Valituksi tulivat siis 12 teekkaria, 1 blankolainen, 9 kepulaista, 4 kokoomuslaista, 4 lääkisläistä, 1 hampaalta, 2 sitoutumatonta ainejärjestöläistä ja 3 vihreää.

Teekkariedustajat tulevalla kaksivuotiskaudella ovat Lehtola (AO), Peltomäki (KO), Simell (KO), Tiikkainen (PO), Levanto (RaTiT), Rajala (RO), Mäntylä (PO), Ruka (SIK), Patronen (OTiT), Hyypä (OTiT), Seppänen (PO) ja Leinonen (OTiT).

Valitan jutussa mahdollisesti olevia virheitä, vaalien viralliset tulokset eivät ole vielä tulleet

uusille edustajillekaan.

Edustajiston perustava kokous pidettiin lauantaina 16. päivä, ja saimme valituksi PSOASin valtuuskunnan ja ylioppilasrahaston hallituksen opiskelijäsenet, ylioppilaskunnan lipun kantajan sekä lippuvartion ja uuden keskusvaalilautakunnan. Tärkeämpää asiaita olivat lisätalousarvion hyväksyminen ja hallituksen muodostajan nimeäminen, hallitusneuvottelut ovat tätä kirjoittaessani vielä pahasti kesken. Puheenjohtajien ja Ylioppilasavun opiskelijajäsenten valinta on niinikään vielä vasta suunnitteilla. Tilintarkastajien valinta ei ollut valmisteltu, ja sekin jää tässä kokouksessa pöydälle.

Hallitusvaihtoehtoja on aika monta, mutta teekkarit lienevät suurimpana ryhmänä vaalivoittajina kaikissa mukana.

Tarkoituksesta on tehostaa ja tarkoitukseenmuistaan ylioppilaskunnan toimintaa ja järkevöittää rahankäytöö. Tehkää tämä mahdolliseksi ja osallistukaa aktiivisesti myös ylioppilaskunnan toimintaan, kiltaa ja teekkariyhdistystä unohtamatta. Jopa kritiikki on sallittua, osin suotavaakin.

Aatami kysyi Eedenin puutarhassa Jumalalta: "Miksi teit Eevasta niin kauniin? ". "Jotta hän herätäisi sinun huomiosi. " "Miksi annoit hänelle niin herttaisen luonteen? " "Jotta rakastaisit häntä." Aatami mietti tätä hetken.

"Miksi sitten teit hänestä niin tyhmän? " "Jotta hän rakastaisi sinua!!!!"

RALE

RAAHEN APRO = LÄRVITEKNIKKA I

Veljemme ja sisaremme Raahessa, nuo mainiot Raahen tietoteekkarivejarit, saivat aatteet: miksi opiskelijaelämän pitäisi aina olla kuivaa ja teoriapainotteista? Miksi koskaan ei voi ottaa rennommin, irroitella vähän ja tähdätä muuhunkin kuin valmistumiseen. Niinpä he kehittivät aivan uudenlaisen opintojakson, Lärvitekniikka I:n. Idea oli tutustuttaa opiskelijat, ja aivan ensisijaisesti teekkarit, matriisien ja differentiaalien sijasta Olueen, tuhon alkoholipitoiseen ihmejuomaan. Koska Oluesta saatavaa nautintoa ei voi mitenkään kokea teorialuennoilla, päätti RaTiT:n aivoihiiri suunnata pääpainon käytännölliseen ja maanalaiseen harjoittelun. Päivämääräksi päättiin tiistai 12.11. Alueellisesti harjoitustyöt sijoitettiin Raahen eri ravitsemusliikkeisiin, jotka ottivat idean vastaan kiitettävän myönteisesti. Ravintoloiden edustajien mielissä liikkui ehkä ajatus, että näin teekkarit kokisivat Oluen ystäväkseen ja liitolaisekseen, joka hei-jastuisi kasvaneena Oluen kulutuksena ja lisääntyvinä tulonsiirtoina rikkailta opiskelijoilta köyhille.

Informaatiotilaisuus

Oulun tietoteekkareille idea markkinoitiin eräässä hallituksen kokouksessa, jossa allekirjoittaneella oli tunnus olla läsnä. Hallituksen jäsenille ja muille läsnäolleille tarjottiin Olutta ja ylistettiin Oluen ominaisuuksia. Voin todeta että demonstratio oli varsin asiallinen ja vakuutti meidät opintojakson tarpeellisuudesta, vaikka opinto-ohjelma itse kyllakin on varsinkin täynnä. Mielin jää kytemään jopa ajatus Lärvitekniikan pakollisuudesta ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille. Esimerkkinä kurssin kiehtovuudesta voisi mainita, että eräät opiskelijat siirtyivät heti alakuppilaan Oululle. Välittömästi voitiin myös todeta, että muutama Olut kesken päävän parantaa tylsienkin luentojen viihtyisyyttä hu-

mattavasti -samaa ei valitettavasti voi sanoa muistiinpanojen asiallisuudesta. Kaikenkaikkaan idea lärvitekniikasta oli niin hyvä, että olisi se pitänyt keksiä itsekin, mutta hyvä näinkin -pääasia etä idea tuli tietoteekkareiltä.

Matka Raaheen

Lärvitekniikan käytännön järjestelyt oli tehty tunnontarkasti: Raaheen päästiin ATK-yhteistyö-päivien bussilla, takaisin RaTiT:n hommaamalla kyydillä. Tiedotus kyydeistä ontui tosin jonkin verran. Kuljetukset toteutuvat kuitenkin suunnitelmiin mukaan joitakin yksittäistapaukksia lukuunottamatta. Useat opiskelijat olivat hankkineet Olutpulloja jo matkan ajaksi saavuttaakseen näin edun niihin nähdyn, jotka aikoivat tutustua kurssimateriaaliin opinto-ohjelman mukaisesti vasta Raahessa. Mutta koska tiedetään ettei lärvitekniikan tarkoittaman varsinaisen lärin laatu korreloin millään tunnetulla lineaarisella tavalla lärin pituuden suhteeseen, olivat Raahessa kaikki samalla viivalla. (Em. lauseen todistuksen sivuttamme tässä tapauksessa olankohautuksella.) Aivan matkan alkukilometreillä haettiin vielä lisää kurssimateriaalia Valkylän kaupasta ja niitä sekä muita sitten lueskeltiin linja-autossa. Matkalla kerättiin myös kurssimaksu, mikä on lama-ajan kustannusvastaavuusvaatimuksien (31 kirjainta) synnyttämä kieroutuma.

Raahe itte

Ensivaikutelmaa Raahesta ei saanut, koska oli jo pimeää, mutta ainakin Siwa vaikuti samanlaiselta kuin muuallakin. Seurannut lyhyt kiertorajelu tutustutti meidät tarvittaviin paikkoihin: kävelykatun, jonne voi sammua Big City -tyylilin, kanavaan, jonne voi syöksyä, tornitaloon, jossa asuu puolet Raahelaisista ja luonnollisesti

harjoitusravintoloihin. Valitettavasti Raahen terveyskeskus unohtui tässä vaiheessa tyystin. Vielä ennen opiskelun alkamista täytyi käydä jossain hakemassa joku kartta, mutta pimeästä johtuen havaintojen teko oli mahdotonta, eikä mitään kirjoitettavaa jäänyt mieleen.

Opintojakso itte

Myönnän, että minua vähän arastutti, kun nostin käteni ravintolan kahvalle ja menin sisään. Vapisevalla äänellä tilasin yhden pitkän ja, kuten oli neuvottu, ojensin tarjoilijalle lapun johon oli taroitus kerätä leimoja suoritetusta työstä. Kaikki meni hyvin ja sain sekä leiman että oluen. Samalla huomasimme, että raahessa sana 'pitkä' tarkoittaa 0,33 litran vetoista Olutmäärää, kun laajemmalle levinneen käytännön mukaan se on täydet 0,5 litraa Mallasjuomaa, mutta maassa maan tavalla. Koska Oluen maku ei ollut minulle tyystin outo, pystyin aivan tyynestä juomaan koko lasillisen ja yllätykseksi minun täytyi todeta, että ei siinä muillakaan kauan nokka tuhissut. Seuraavat työt olivat itseasiassa aivan samanlaisia kuin ensimmäinenkin, olutta naamaan ja leima lappuun, joten en kehtää niistä mainita sen enempää. Sinä iltana Raahen ravintolat siis täytyivät humalaisista opiskelijoista, mutta koska ravintolojen nimet olivat vaikeita ja useimmiten englantia, ei kukaan niitä muista. Nämä ollen en voi niitä teille listaata.

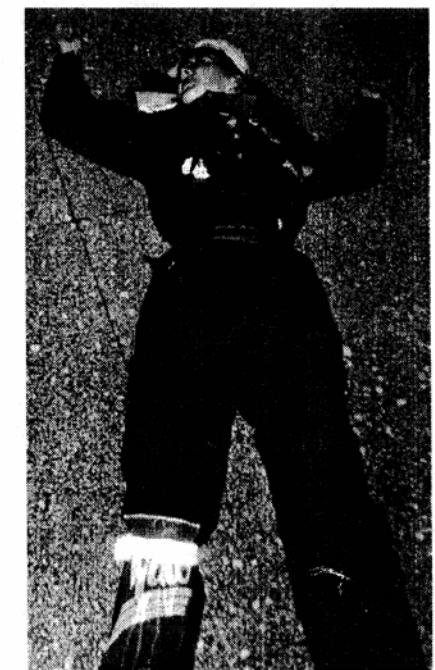
Blue Moon

Blue Moon oli tyyppillinen Raahelainen paikka: sankan tupankansavun ja hämärän valaistuksen johdosta on allekirjoittaneen, ja muidenkin, täysin mahdotonta kuvalla sisustusta tms. jälkiäteen. Pääasia oli kuitenkin, että Olutta myytiin ja juottiin. Opiskelijan saavuttua lappuineen Blue Moonin leimat laskettiin ja juhlallinen kunnia-kirja vastaanotettiin tippa silmässä. Arvosana määräytyi suoraan leimojen määrän perusteella, neljä leimaa päästi läpi ja kuusi antoi kolmosen. Tyydytyksellä todettiin että kolmosia tuli varsinkin runsaasti. Jännitystä iltaan toi salaman-nopea tequila-kaksintaistelu, tosin savun hälvettyä jäivät molemmat kaksintaistelijat maahan mahaamaan enemmän tai vähemmän liikkumat-

tomana. Kaikki hauska päätyy aikanaan ja ravintolat alkoivat suljeskella oviaan -oli jäähyväisten aika. Apeina opiskelijat kumosivat illan 'viimeiset' Oluensa ja suuntasivat horjuvat, mutta päättäväiset askeleensa kohti linja-autoja. Toisella autolla joutui Ouluun ja toisella pääsi Helsinkiin. Nämä kylmästi emme toki Raahea hylänneet, vaan viimeiset edustajamme poistuivat omia polkujaan vasta aamun jo valjettua. Paitsi kurssilaisille ja ravintoloitsijoille, lienee ilta ollut varsin onnistunut myös taksiautoilijoille, hammasläkäreille, ambulanssinkuljettajille ja terveyskeskustädeille.

Yhteenvetö

Opintojakso on suoritettu ja paljon opittu, taitoja on sittenmin tarvittu ja tullaan jatkossakin tarvitsemaan. Häitäisimmät sovelsivat niitä heti ATK-yhteistyöpäivillä ja loputkin viimeistään alkaneella pikkujoulukaudella. Omastani ja kaikien muidenkin opiskelijoiden puolesta voinen lausua kiitoksen idean isille ja äideille.

Sensuuriviranomainen

Valtiollinen siveyspoliisi on jo kauan tarkkaillut Terminaalin julkaisun tasoa ja on katsonut aiheelliseksi aloittaa Terminaalin osittaisen sensuuriinnin yleisen hyvän nimissä joulupukkinumerosta alkaen. Rietastelu ei saa jatkua.

Kaikki sai alkunsa numerosta 1.91. Sitä ennen lehden tasossa ei olisi ollut kohentamista. Lehden toimittajakunnan alkoholiyuomakulut nousivat tähtitieteellisesti 1.91 - 3.91. Asialle tarttis tehřä jotaain.

Suurin syyllinen lehden alhaiseen tasoon oli päätoimittaja Harri "laatta" Annala. Puppe Perverssonin piilevät perversit kirjoittajan lajat paljastuvat mitä karmemmallakin tavalla Annalan ja muun toimituskunnan limaisessa käsittelyssä vasta vapun erikoisnumeron aikoihin. Silloin Puppe teki hattutemput eli kirjoitti 3 juttua. Sihteerin kanssa oli myös ongelmia: Ensimmäissä numeroissa sihteeri punasteli toimitukseen visvaisille juttuille, muta nyt joulunumeron aikoihin sihteeristä tuli uusi Harri "laatta" Annala. Likaisen mielikuvituksen omaava Annalakin joutui niinsanottuun viittketjuun, eli hän alkoi punastella sihteerikön juttuille ja tämän vuoksi hänenstä tulikin uusi sihteerikkö. Ullasta taas tuli perinteiden Jr-kaja. Liukuhihnalta ikävät tapahtumat seurasivat toisiaan: killan tyttären piilevät perversiot heräsvät. Tuloksena oli a)Feminaali. (Olemme vakavasti sitä miltä, että tämä ei saa jatkua) b) itkuja ja parkua monen kiltin fuksiOtit-laisen kotona : eihän feminaalista voi ottaa "tärpejä" kuten matematiikan peruskurssi I:stä. Onneksi meno loppuu ja saamme uuden toimituksen jatkamaan Terminaalin asiapitoista ja rietasta elämää halveksivan ihanasti silmiä hivalevän linjan (kuten kuvassa). Otit on hyvä kilta ja lehden tulee olla yhtä hyvä kuin killankin. Olen onnellinen saadessani panna pisteen kuville, joissa irstaasti alaston nainen näyttää

häpynsä. Hyvää ja rauhallista joulua ja muistakaan, että Terminaaliin saa ja pitää kirjoittella kivoja juttuja opiskelusta ja mielenkintoisista asioista, kuten analogiaapireistä. Tehdään se yhdessä.

Happy New Year 1992 !!!

We hope that you all will forget who you are and that you'll be very drunk and happy !!!

With Love Feminaali

TEEKKARI !!!

STS / KAL

tarjoaa Sinulle

- opintolainataukaukset
  - lehdet ja julkaisut
  - edullisia vakuutuksia
  - lakimiespalvelut
  - työttömyysvakuutuksen
  - harjoittelupalkkasuositukset
  - neuvontaa
  - alelluksia
  - tilastoja
  - tutkimuksia
  - tietonsa ja taitonsa käytöösi
- edullista edunvalvontaa jo **teekkariaikana**

SUOMEN TEKNILLINEN SEURA STS ry.
KORKEAKOULUINSINÖÖRIEN JA ARKKITEHTIEN
KESKUSLIITTO KAL ry.

Kysy lisää aluetoinimestolta
Tegnologiantie 1, 90570 Oulu, puh (981) **505 555**